

विभुः । हविमोमदिरान्वेषी ततस्तं तद्वैद्यत । तस्य
प्राद्वि फुल्लस्य यदम्भो जलदोज्झितम् । तत्कोटरस्यं
मदिरा व्यजायत मनोहरा । तान्तु हव्याभिभूतात्मा पिब-
नार्त्तइवाचकत् । सदाञ्च चलिताकारः समजायत स
प्रभुः । तस्य सत्तस्य वदनं किञ्चिच्चलितलोचनम् । चूर्ण-
ताकारमभयश्चरत्कावेन्दु सप्रभम् । कदम्बकोटरे जाता
नाम्ना कादम्बरीति सा । वाचणी रूपिणी तत् देवामा-
न्यतारणी । कादम्बरीमदकलं विदित्वा कण्ठपूर्वजम् ।
तिस्रिंशदशनाथं सप्तपतस्युः प्रियंवदाः । मदिरा रूपिणी
भूत्वा क्रान्तिश्च ययिनः प्रिया । श्रीश्च देवी वरिष्ठा स्त्री
स्वयमेवाभ्युज्झजा । “कादम्बरीमदविधूर्णितलोचनस्य
मुक्तं हि छात्रकभृतः पतनं पृथिव्याम्” उक्तम् । तेन
कादम्बं कदम्बकोटरस्युत्पत्तिस्थानत्वेन ज्ञाति खा-क
लस्य रः सत्यर्थे र नेति बोध्यम् । कादम्बं रसं राति
रा-क गौरा-डीप् । २ कोकिलायाम्, ३ सरस्वत्याम्,
४ शारिकायाम् मेदि० वाचभट्टरचिते ५ कथाभेदे ।
वा च वाचभट्टेन सामिजता तत्पुल्लेष समाप्तिं नीता ।
कादम्बरीवीज न० ६ त० । मद्यषाधने कित्वादिद्रव्यभेदे
रत्नना० । [तस्य कादम्बरीमद्यहेतुत्वात् तत्वात्स्यम् ।
कादम्बर्य्य पु० कादम्बर्यां हितं यत् । कदम्बद्वये जटाधरः
कादम्बा स्त्री कादम्बइवाचरति कदम्ब+आचारे किप्
अच् । कदम्बपुष्पां (सुखरी) लतायां यद्भ० ।
कादम्बिनी स्त्री कादम्बाः कलहंसा अतुभापकत्वेन सन्त्यस्याः
इति । मेघमालायाम् अमरः “शदीयमतिचुम्बिनी भवत
कापि, कादम्बिनी” रसग० । [द्रुम् । कदलेन निर्दत्तादौ ।
कादलेय लि० कदलेन निर्दत्तादि कदम्ब+सख्या० चतुर्थ्यां
कादाचित्क लि० कदाचिद्भवः कालवाचित्वात् उक् ।
कदाचित्कालभवे । “तथापि तस्य कदाचित्कतया
उपवरितेन कार्यत्वेन कार्यत्वमुपचर्यते” सा० द० ।
“अनिवृत्तावधिकत्वे च कादाचित्कत्वव्याकोपः” ।
“अनादिद्येत् कार्यकारणप्रवाहः कादाचित्कत्वान्यधालु-
पपत्ता कल्पः” इति च कुसुंहरिदासः । “अधिकत्वञ्च
स्वाधिकरणसमयप्रागभावत्वात्तत्पत्तिकत्वे सति कादा-
चित्कत्वम्” बौ० शि० । कादाचित्कत्वञ्च प्रागभाव-
प्रतियोगित्वञ्च सप्रतियोगित्वान्यतरत्वम् । अन्यतरत्व-
निवेशेन च ध्वंसे प्रागभावप्रतियोगित्वस्य, प्रागभावे च
ध्वंसप्रतियोगित्वस्य सत्त्वाच्चाव्याप्तिः । नित्ये च तदुभयास-
त्त्वाच्च प्रसङ्गः ।

काद्वेय पुंस्त्री कदाः अपत्यम् शुभा० टक् । कथा-
काङ्क्षुवति शरीरूपभेदे नागे, सर्पे । स्त्रियां जातित्वात्
ङीप् । “काद्वेयाश्च बलिनः सहस्रसमितौजसः । सुपर्ण-
वयसाः नागा जहिरेऽनेकसस्तकाः” हरिवं० ३२०
काश्यपपत्नीभेदक द्रुपुत्वर्थने

कानक लि० कनकखेदमण् । कनकसम्बन्धिनि । कनकं फल-
मिव उद्यं फलम स्यस्य अण् । जयपालपोजे राजनि० ।
कानन न० कन-दीप्रो णिच् ख्युट् ख्यु वा । १३ने, २८हे,
कस्य जङ्गल्य आननम् । ३२८१षो हले च मेदि० । “कक्षो-
पालः परिणतफलञ्चोतिभिः काननाम्नैः “शीतोवायुः
परिणमयिता काननौदुम्बराणाम्” मेघ० । “सकानना
निष्पततीव भूमिः” “पुस्त्यगन्धेन काननम्” रघुः ।

काननाग्नि पु० ६ त० । वाडवान्धे

काननारि पु० काननसारिरिव । यमोदके शब्द० । यमो-
गर्भस्याग्निना निखिलवनदाहात्तस्य तदरित्वम्
कानलक लि० कनकेन निर्दत्तादि० कनक+अरीहणा० चतु-
र्थ्यां वुञ् । कनकनामजननिर्दत्तादौ ।

कानिष्ठिक न० कनिष्ठिकैव कनिष्ठिका+यर्करा० स्त्री अण्
स्त्रीार्थकस्यापि प्रत्ययस्य कचिद्विज्ञातिप्रसङ्गः क्लीबता ।
कनिष्ठायाम् ।

कानिष्ठिनेय पुंस्त्री कनिष्ठाया अपत्यं कल्याण्यादि० टक्
रनङ् च । कनिष्ठाया अपत्ये । “कते कानिष्ठिनेयस्य
व्यतिनेयोविवाचितः” भट्टि० स्त्रियां ङीप् ।

कानीत पु० कनीतस्यापत्यम् शिवा० अण् । कनीतनामन्यप-
स्यापत्ये पृथुञ्चरति राशि । “पृथुञ्चरति कानीते सा
व्युषाददे” अ० ८, ४६, २१ ।

कानीन पु० कन्याया अगूढाया अपत्यम् अण् कनीनादेशश्च ।
“कानीनः कन्यकाजातो सातामहसुतो जतः” इति याज्ञ०
उक्ते पुल्लभेदे । यथा व्यासः कर्णश्च । याज्ञ० सातामहसुत-
त्वसक्तम् । मनुना तु “पितृवैश्यानि कन्या तु यं पुत्रं जनये-
द्ब्रह्मः । तं कानीनं वदेद्भ्रातृना वोढुः कन्यासहस्रवम्” इत्य-
नेन वोढुः सुतत्वसक्तम् । अन्ययोर्विरोधः अथ्युपगमा-
नथ्युपगमाभ्यामन्यतरयोः सपुत्रापुत्रत्वाभ्यां वा समा-
धेयः । “कानीमश्च सहोदरः क्रीतः पौनर्भवश्च वा ।
स्वयंदत्तश्च यौद्वश्च बद्धायादवाश्रयाः” इति मनुना
तस्यादायाद् धनकारित्वसक्तम् ।

कर्णस्य यथा कानीनत्वं तथारुणात्मजस्य १५८४० उक्तम् ।

“कानीनश्चापि जानामि सविदः प्रथमं सुतम् । पितृव्यसहि